

VESTI IZ SLOVENIJE

SEKIRA POJE... Poročilo za poročilo prihaja, kako poje v slovenskih gozdovih sekira. Komunisti hočejo z lesom plačati svoje začetno gospodarstvo. Kaj briga tovariše, kaj bo za njimi, samo da oni rešijo svojo kožo. Slovenski kmet pa ve, kaj zanj gozd pomeni in vsa slovenska zemlja ve, kaj pomeni, če se gozdove prekomerno izsekava. Kras z izsekanimi gozdovi priča o nespameti tistih, ki so se kralji odpravili. Zato pa kmete boli, ko vidijo, kako komunisti sekajo in sekajo, da bi dobili nekaj angleških funtov in ameriških dolarjev, da plačajo svoje račune v tujini. Nekateri mislijo, da tudi nalagajo denar v tujino za čas, ko bo treba bežati.

"IZGUBITI IMAMO SAMO VERIGE." — Ruski boljševiki so pred 32 leti vrgli med ljudi geslo, da nimajo v revoluciji kaj izgubiti, ker nič nimajo. Izgubiti pa morejo verige suženjstva. Tako so agitirali boljševiki. Sedaj bo kmalu slovenski kmet na tem, da more izgubiti samo verige komunističnega suženjstva. Nekateri mislijo, da ni daleč čas kmečke revolucije proti komunistom. Vendar ne smemo pozabiti, da se revolucije proti strojnici ne dela s pipi. Za to bo še dolga pot trpljenja našega naroda, če ne pride pomoč od drugih.

MNOŽIČNI PREGLED setevnih površin so v Sloveniji imeli ob nedeljah v maju letos. Zakaj v maju pregledovanje setev? Komunisti pravijo, da je treba ugotoviti kako smo izpolnili planske setevne naloge. Pa to je samo beseda, za katero se skriva vse kaj drugega. Ugotoviti hočejo že sedaj v maju koliko bo mogla in seveda tudi morala vsaka hiša oddati jeseni državi od svoje pridelke. Zato so bili k pregledu tudi posebej pozvani dobri aktivisti, ki so posebej komunistični zaupniki in priganjanci. Pri tem pregledu so se ugovarjale tudi vse možnosti in načini utaje posejane površine in bodo kmetje, ki so se kaj pregrešili, pozvani na odgovornost. Res hudo je biti kmet v osvobodeni domovini.

ALI SMO SE SLOVANI? se

Tri na dan

To je čudno, kako dobro ljudje vedo za naš list, naslov in telefonsko številko, kadar kaj potrebujejo. Mislimo namreč take, katerih imena zastojni iščejo med našimi naročniki.

V Proletarcu čitamo: "Jugoslavija, ki je nekoč pridelala žita, da ga je bilo veliko za izvoz, je vsled vojne bila toliko oslabiljena, da sedaj napr. ljudstvo v Sloveniji niti ne ve več kaj je bel kruh, razen ako dobi ta ali oni vrečo bele moke od sorodnika iz Amerike."

Vse štima, samo tisto ne, da je Jugoslavija "od vojne" tako oslabiljena. Oslabiljena je od sedanjega komunističnega režima, ki ne zna gospodariti. Proletarrec to dobro ve, samo zapisati noče, ker se noče ugrizniti v jezik po toliki hvali Titovega režima.

vprašujejo jugoslovanski komunisti. Ruski general Gundarov je namreč napisal nekaj o slovenskih narodih v borbi vojnim hujšakom. Ta sovjetski general je seveda moral zastopati stališče kominforme in je zato Jugoslovane enostavno izpustil iz občestva slovenskih narodov. Pa je še tako neroden bil, da je vse druge naštel le Slovence, Hrvate in Srbe je popolnoma pozabil. O zakaj nas Rusi niso pozabili leta 1944 in 1945. Pa bi bili srečni vsi narodi in Moskva ne bi imela sitnosti s Titom.

Ameriška Slovenka si je šla ogledat Evropo

CATHERINE M. PERKO

Mlada in zelo nadarjena ameriška Slovenka, Catherine M. Perko, hčerka dr. in Mrs. Anthony J. Perko, je graduirala iz New Rochelle kolegija, N. Y. Dopršila je izpite v ekonomiji in družabni vedi. Z več drugimi sošolkami se je oddolila, da bo potovala po Evropi, da si ogledajo življenje in razmere tam. Izkušen profesor jih spremlja. Dekleta bodo obiskala Anglijo, Belgijo, Holandsko, Luxembourg, Švico, Italijo in Francijo. Predvsem si bodo ameriška dekleta ogledala v teh deželah podvig, v kolikor so ga mogle dežele izpeljati po vojni.

Gdč. Perko je vnukinja Mr. in Mrs. Anton Grdina. Upamo, da bo prinesla z obiska po Evropi najboljše vtis.

Liberalna zmaga v Kanadi

Toronto, Kanada. — Volitve so dale liberalni stranki 191 poslanskih mest, konservativcem 42 socializem 13, stranki za socialni kredit 10 in neodvisnim 6. Komunisti niso dobili nobenega mandata. Liberalna stranka je torej odnesla absolutno zmago. Volitve so dale popolno zaupanje novemu voditelju Louis St. Laurent. Dobila je nad 60% vseh glasov in bo vladala še nadaljnjih 5 let. Že dolej je ta stranka bila 14 let na vladi.

Slona jim bo poslal

New Delhi, Indija. — Japonški šolski otroci so pravo zadeli, ko so enostavno pisali predsedniku vlade Indije in ga lepo prosili naj jim pošlje slona. Živalski vrt v Tokiju je bil med vojno uničen. Nima slona. Otroci so pisali kakih 800 pisem Pandith Nehru predsedniku Indije in ga lepo poprosili naj pošlje slona. Obljubil je, da bo Indija to napravila in slona poslala takoj, ko ga bo mogoče prepeljati.

Direktno iz Washingtona

poroč. STEPHEN M. YOUNG Congressman-at-Large of Ohio

Žoga in kongresniki

Republikanci in demokratje so organizirali in priredili baseball igro za dobrodelne namene. Igrali so sami kongresniki. Kot igra je bila cela reč seveda strahotna, smešna in tolažila smo se s tem, da morda Lou Boudreau ali Ted Williams ali kak drugi "as" tudi na polju parlamentarnega dela ne bi odrezal kaj priča, če bi poskusil tekmovali s kongresniki. Kongresnik McKinnon demokrat iz Kalifornije si je zlomil komolec in se potolkel na drugi roki. "Prav mi je," je rekel, "kaj pa me je šment nesel, da sem šel igrati baseball z republikanci."

Najnужnejša zadeva

Veterani brez doma, ki so ostali brez strehe vsled tega, ker prejšnji kongres ni sprejel pametnega in potrebnega zakona o zidanju prepotrebnih cenovnih stanovanj in druge uboge družine, ki brez pomoči čakajo, kje bi dobile primerno streho, pa životarijo že leta in leta v prenatrpanih slums ali pa v trailerjih, ki so nakopičeni na obronkih mest, bodo letos ali vsaj prihodnje leto lahko res praznovali dan zahvale. Zakonski predlog naše vlade za izčiščenje aluma in za sidiavo stanovanj za primerno nizko ceno bo kmalu dobil odobritev kongresa in podpis predsednika in bo postal zakon. Smemo upati, da bo vlada takoj nato začela zakon izvajati hitro in učinkovito. Med vojno smo bili sposobni, da smo kar čez noč napravili naselbino za 100,000 ljudi v Oak Ridge, Tennessee. V šestih tednih je bila cela naselbina gotova. Če smo takrat mogli tako hitro delati, zakaj ne bi sedaj v miru storili tudi kaj takega in imeli v enem letu že stotine tisočev naših dobrih mladih družin pod lepo streho?

Kaj vročina

Nekateri se že pritožujejo kako vroče je v Washingtonu. Seveda je vroče. Vroče od solca in od politike. Pa je tudi farmarjem vroče in jim še bo celo poletje in delavcem in mizarjem in jeklarjem in kovačem, vsem je in bo vroče. Kljub vročini naj kongres ostane skupaj in dela, dokler ne konča potrebne legislacije. General Grant je nekdanji rekel: "Bomo se borili za našo stvar, pa če treba tudi celo poletje." Kongresniki naj bi bili tudi tako odločni.

Nepopolnizjivi

Izolacionizem še vedno grabi za vrat naše republikance. Kljub naporom velikega nekdanjega republikanca, nekateri republikanci dosledno glasujejo proti vsaki pomoči Evropi in proti zunanje-političnim predlogom, ki pridejo na dnevni red v okviru programa skupne zunanje politike. Lahko pričakujemo, da bomo imeli zelo dolgo debato predno bo odobrena atlantska obrambna pogodba. Če bo le kaka pomembna grupica republikancev glasovala proti, bomo takoj imeli novo intrigo proti Marshallovem načrtu. Senator Taft iz Ohio je že večkrat poskušal porezati kredite za izvajanje Marshallovega načrta. Republikanci so najbolj razcepjeni glede zunanje politike.

NOVI GROBOVI

Marija Čuk (Cook)

Stara nekaj mesecev manj kot 80 let, je večer ob 7. uri zjutraj na svojem domu, 866 E. 139 St., po 5 letni težki bolezni preminula Marija Čuk, rojena Ogrinc, mnogim poznana, verna žena, ki je vsa leta življenja pridno delovala v korist svojih rojakov. V Ameriki se je nahajala 36 let. Rajna je bila doma iz Domžal na Gorenjskem, soproga Štefana, ki je doma iz Zagreba. Poleg soproga zapuščala sina Charles, ki je obrtnik kleparske stroke, ter hčer Mary Prinčič, ki živi v Denver, Colo. Zapuščala tri posvojene otroke, ki sta jih z možem sprejela iz revne družine štangar za svoje: Frank Štangar, Mrs. Angela Glinšek ter Mrs. Rose Johnson, in dva brata: Antona Ogrinc, ki je znan mesar v Clevelandu, ter Johna, ki je v stari domovini. Rajna je bila članica Tretjega reda sv. Frančiška 62 let, Oltarnih društev fare Marije Vnebovzete in fare sv. Jožefa, društva sv. Jožefa št. 169 K. S. K. J. in društva Mir št. 142 SNPJ. Pogreb bo pod vodstvom zavoda A. Grdina in Sinovi, 17010 Lake Shore Blvd. v petek v cerkev sv. Jožefa na 143 in St. Clair Ave. ob 10. uri. Naj ji bo ohranjen blag spomin.

IZ RAZNIH NASELDIN

MADISON, O. — V soboto 2. julija bosta poročena v cerkvi Brezmade. Spočetja Miss Julia Debevec in Mr. George Grabelšek. Nevesta je hčerka poznane družine Mr. in Mrs. Anton Debevec iz Madison, O., ženin je pa sin Mrs. Lucije Grabelšek iz Geneva, O. Mnogo sreče jima želimo v novem stanu.

PITTSBURGH, Pa. — Dne 7. jun. je po daljši bolezni umrl John Mestnak, star 72 let, rojen v Pošteni vasi, fara Sv. Križ pri Kostanjevici, v Ameriki od 1903. Zapuščala žena, dva sina, dve hčeri in brata Josepha Mestnaka.

Monopoli

Zelo važen naš domači stan so mali podjetniki. Ta važen srednji stan je treba čuvati, da ga ne zadavijo monopoli. To bi pokončalo naš sistem svobodne podjetnosti, ki aloni na svobodni, poštenih tekmah. Če monopoli prisilijo male podjetnike ob steženo, bodo kmalu sami gospodarji vsega ameriškega naroda. Amerikanci tega ne bi trpeli. Rajne kot da bi trpeli gospodstvo monopolov, bi potisnili monopole v državno last in tako bi nastal državni socializem.

Naša vlada se že leta bori z monopoli in njihovo grabežljivostjo. Dobili smo v ta namen Shermanov protitrustovski zakon iz leta 1890, Clayton akt iz leta 1914 in Robinson-Patmanov akt iz leta 1936. Pa monopoli so kakor mačke. Kakorkoli jih vržeš, vedno na noge prileta. Sedaj so jim sodišča precej krepko stopila na prste. Zatekli so se v kongres in od začetka je izgledalo kot da bodo zopet dobili igro. Sedaj pa je v senatu zmagal načrt zakona, ki ga je predložil senator O'Mahoney. Ta zakon bo prišel v poslansko zbornico in če bo tu sprejet, bomo imeli monopoliste vsaj precej manj kjer jih hočemo imeti. Upamo, da bo večina v kongresu glasovala za ta zakonski načrt.

Novi slovenski Amerikanci pozdravljeni

Včeraj je prišla zopet nova skupina Slovencev v Ameriko. Prišli so iz raznih taborišč Avstrije in Nemčije. Potovali so preko dvajset dni. Pravijo, da so potovali kar udobno in da je bilo za vse potrebno lepo poskrbljeno. Žal nimamo točnega seznama o se, ki so prišli. Iz skupine jih je namreč nekaj med potjo zaostalo v Bremeu, nekaj se jih je pridružilo iz krajev, ki niso poslali nikakega poročila. Bomo že še naknadno javili vsa imena. Vemo v glavnem za tiste, ki so prišli v Cleveland in okolico. To so pa tile:

Družina Zupan iz Križ pri Trzinu na Gorenjskem, Košir Anžon iz Dobrove pri Ljubljani, Marolt Jožef iz vasi Volče, občina Bloke, Logar Neža iz vasi Zaklanec, župnije Horjul, Dr. Meršol Valentin iz Radovljice na Gorenjskem s celo družino, Hočevar Ivan iz vasi Sv. Križ pri Mokronogu s celo družino, sestra Preša Alojzija in Marijana, družina Štepec Jožef iz vasi Žubina, Veliki Gaber župnije St. Vid pri Stični, Bizjak Jože iz Mokronoga na Dolenjskem, Matija Založnik iz Notranjih Goric pri Ljubljani.

Dopotovali so vsi pod vodstvom National Catholic Welfare Conference in Lige Katoliških Slovencev Amerikancev. Povedali so, da sta na poti še dve skupini, ki gresta takoj za njimi in bosta verjetno prihodnji teden že tu. Njihovi sponzorji so najkrajše jih pričakovali. Bilo je prisrčno videnje, obilo solza veselja in solza, ki so spominjale na prestano trpljenje in na tiste, ki so jih pogubili.

K BARAGOVIM PROSLAVI V MARQUETT

Chicaški Slovenci so dokončali priprave za romanje v Marquett, Mich. Trije avtobusi bodo peletali slovenske romarje na kraj kjer počivaio zemski ostanek našega škofa Baraga, da bodo tam Boga prosili, za prvega slovenskega svetnika. Nekaj se jih bo pridružilo tudi iz Clevelanda, nekaj iz Jolietta, nekaj iz Waukegan-a. Ljubljanski škof Dr. Gregorij Rožman bodo imeli slovesno sv. mašo in več slovenski duhovnikov o tam. Prijavili so Rev. J. Ferkulj, Rev. J. Kapeval, da smo narod svetniškepus in Rev. J. Čepon. Vsi Slovenci v Ameriki bomo ta dan molili za Baragovo proglašenje svetnikom. Romarjem, ki bodo letos šli na njegov grob želimo, da bi imeli lepo in prijetno pot. Vsem, ki so se letos posebno potrudili, da so romanje pripravili, gre iskrena hvala. Posebno so pridno delali Mrs. Mary Blai, Rev. Ciril Šircelj, Mr. Joe Gregorich, Mrs. Gregor Gregorich. Romanje na Baragov grob mora postati stalno letno romanje Slovencev, da bomo vedno izpričevali, da smo narod svetniškega škofa in misijonarja.

Razne najnovejše svetovne vesti

DUNAJ, AVSTRIJA. — Sovjetska Rusija je odpoklicala svojega ambasadorja v Budimpešti Maksimoviča Puškina. Trdijo, da je bil tudi aretiran in takoj odveden v Moskvo. Njegov naslednik Arsenij Vasiljevič Tiškov je takoj prevzel posle ambasade. Puškin je imel hud nastop s članom madžarske vlade. Po nepotrebnih vesteh je prišlo do streljanja. Druge vesti celo dolže Puškina, da je bil zapleten v neko vojensko zaroto.

RIM, ITALIJA. — Štrajk poljedelskega delavstva, ki je bil hud udarec za Italijo, je sedaj končan. Vlada je predložila parlamentu načrt zakona, ki prepoveduje vse stavke delavstva iz političnih razlogov in daje vladi pooblastila, da lahko prepove vse stavke, če je bistveno ogroženo narodno blagostanje. S tem nastopom vlade bo zelo udarjena komunistična stranka, ki je potom generalne federacije za delo vsa zadnja leta neprestano delala te nove pogodbe, ki v glavnem odgovarjajo zahtevam, ki so jih delavci postavili.

PRAGA, ČESKA. — Češka vlada je obdolžila vse osebe vatikanskega poslanstva v Pragi, da sodeluje v zaroti proti češkoslovaški državi. Uradno poročilo in vladno časopisje soglasno napada Vatikan in njegovo nunciaturo v Pragi. Očividno hoče komunistična češka vlada, da vatikansko poslanstvo Prago zapusti.

BERLIN, NEMCIJA. — Železničarji berlinskih železnic so sprejeli ponudbo zapadnih komandantov in oklical konec stavke. Zupan mesta Berlina je izjavil, da bo ves promet še v tem tednu zopet normalen.

Krščanski socialisti zmagali v Belgiji

Bruselj, Belgija. — Nadaljnji rezultati glasovanja, so precej spremenili prve utise o volitvah. Pokazalo se je, da krščansko-socialna stranka ni le obdržala svoje moči, ampak jo je celo povečala. Res je le, da ni dobila absolutne večine in zato ne bo mogla izvesti svojega namena, da dovede izgnanega kralja Leopolda nazaj na prestol. Ona je dobila v poslanski zbornici 104 mandate, v senatu pa 54. Pridobila je 12 poslanskih mest. Socialisti so dobili 66 poslancev in 4 senatorjeve. Izgubili so torej 3 poslance. Močno je napredovala liberalna stranka, ki ima sedaj 30 poslancev in 14 senatorjev. Dobila je torej 13 poslanskih mest. Komunisti so obdržali še 12 poslancev in 4 senatorjeve. Izgubili so torej 11 poslanskih mest. Dodatne volitve senatorjev se bodo še vršile. Del sedenata namreč volijo pokrajinski zbori in končno tretjino senatorjev izvolita prvi dve izvoljeni tretjini sami. Krščanska socialna stranka bo verjetno nastala nova vlada. Ni pa še znano ali bo šla zopet v koalicijo s socialisti ali pa bo skušala napraviti delovni program z liberalci.

Komunisti izgubili — Liberalci napredovali — Vlada bo zopet koalicija

Krščanski socialisti zmagali v Belgiji

Krščanski socialisti zmagali v Belgiji

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Ima nov naslov — Albina Novak, predsednica Slovenske ženske zveze in urednica mesečnika Zarje sporoča nov naslov, ki je 15804 Huntmere Ave. Ima tudi novo telefonsko številko, namreč IVanhoe 8151.

Za pomoč fantu — Nocoj ob 8 bo v Slovenskem domu na Holmes Ave. ples, kategera ves preostanek se bo porabil za pomoč dečku Anthony Miklich, ki je preстал težko in drago operacijo na glavi. Ker so stari revni, so se prijatelji zavzeli, da na ta način pomagajo. Priglasili so se slovenski godbeniki, ki bodo igrali zastonj in sicer: Johnny Vadal, Sokach-Habat, Frankie Mullec, Al Strudel, Frank Mauer. Vsak, ki bo posetil ta ples je prošna, da daruje \$1 kot vstopnino.

K molitvi — Članstvo dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ naj pride v železov pogrebni zavod na 152. cesti k molitvi za pokojnim Frankom Stih nocoj ob 8:30.

Na piknik vabijo — Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ vabi na piknik v nedeljo 3. julija na Kalipove farme, ki se nahajajo na Eddie Rd., Wkettiffe, Ohio. Vsak je prijazno vabljen in vsak bo kar najbolje postrožen. Za otroke bo na prireditvi, da so tudi prazničenke.

Druga obletnica — Jutri ob 6:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pok. Frank Petroviča v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Za begunce — Radi bi dobili 1 široko posteljo (double bed) s spring modroecm ter 1 otroški voziček. To potrebuje begunska družina. Kdor ima kaj je prošna, da pokliče Mrs. Rode, EX 7562.

Oltarno društvo — Oltarno društvo pri Mariji Vnebovzeti ima skupno sv. obhajilo prihodnjega nedeljo dne 3. julija pri sv. maši ob 8. uri. Skupne molitvene ure popoldne istega dne pa ne bo radi Katoliškega dne in zborovanja, ki bo tisti dan na Brae-Burn Parku.

Polzvedovalni kofiček

Marija Wonta, Muldenweg 25. Villach, Kaernten, Austria išče svojo teto Lucijo Bostan, njeno hčerko in sina. Gospa Bostan je bila trgovka v Ameriki. Marija Wonta je hčerka Terezija Baloh, ki je sestra gospe Lucije Bostan, roj. Baloh. Domače ime je pri Gojnarjevih v vasi Česnjice, okraj Kamnik. Kdorkoli bi kaj vedel in mogel pomagati, da bi sorodnici prišli zopet do zveze, naj bo tako dober, da sporoči Mariji Wonta na gornji naslov.

Ana Paschernig, Neue Heimat, Gmuend, Kaernten, Austria išče svojo teto in sestrično. Še lani do marca meseca so bili v pismenih stikih, potem pa sta prenehali odgovarjati. To sta Josephine Jaklich, ki je stanovala na 2031 W. Pierce St. Milwaukee 4, Wis. in Josephine Peterson 1631 W. Bruce St. Milwaukee 4, Wis. Ana Paschernig prosi vsakega kdor bi kaj vedel za njeno teto in sestrično, da ji sporoči njuna naslova.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

JUNE

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 127 Wed., June 29, 1949

Naše šole in enakopravnost

Katoliški starši so te dni dobili poziv, da store vse kar je v njihovih močeh, da ne bo sprejet v kongresu predlog o pomoči 300 milijonov dolarjev za šolstvo. Ne da bi bili katoliški starši v Ameriki proti pomoči šolam, ampak proti zakonu, kakršen je predložen, morajo nastopiti. Kongresnik Graham Barden je namreč sestavil in predlagal zakonski načrt, ki daje pomoč izključno le javnim šolam in izrecno izključuje od vsake pomoči učence v katoliških šolah in vzgojnih ustanovah, četudi so odobrene, imajo pravico javnosti in so priznane dobre. Bardenov zakon gre tako daleč, da prepoveduje pomoč tem zasebnim šolam celo za zdravljenje, za cepljenje proti nalezljivim boleznim, ki je ukazano po drugih zakonih in za transportiranje otrok v šole. Zdravniške komisije po tem zakonu ne bi smele delovati v zasebnih šolah drugače kot na račun in stroške šol samih in šolski avtobusi, ki prevažajo otroke v šole, ne bi smeli sprejemati otrok, ki hodijo v zasebne katoliške šole, če hočejo sprejeti kako pomoč po tem zakonu.

Pri takemu besedilu zakona so, katoliški državljani Amerike morali nastopiti. Zadeva je načelne važnosti.

Pravimo, da imamo v Ameriki svobodo. Svobodo imamo zlasti v vzgoji mladine. Starši lahko pošljejo svoje otroke v kakršno šolo pač žele in hočejo. Šole lahko organizirajo tudi zasebne ustanove in šole smejo delovati, če le odgovarjajo osnovnim predpisom. Katoliške šole to svobodo uživajo in so pokazale odlične uspehe. Iz katoliških šol so izšli že mnogi najodličnejši ameriški ljudje, mnogi nosilci naše slave na kulturnem polju, mnogi junaški branilci naše svobode in neodvisnosti, mnogi odlični gospodarstveniki in pospeševalci našega blagostanja. Katoliške šole imajo pred objektivnimi sodniki najodličnejši sloves.

Vse to boče v oči nekatere nestrpnosti in nasprotnike katoličanov. Ne upajo se nastopiti naravnost proti svobodi na šolskem polju, zato hočejo po drugem ovinku nastopiti in zavreti napredek katoliških šol in jih skušajo uničiti. Ovinek je tale. Mi imamo javne šole, ki se vzdržujejo iz javnih sredstev. Višino prispevka predpisuje zakon za vse državljane enako brez izjeme in brez ozira na to ali se dotični davkoplačevalec šole poslužuje ali pa ne. Te šole so po zakonu brezverske. Vera naj se v njih ne omenja, otroci se v takih šolah sploh ne poučujejo o tem pojavu življenja, ki ga imenujemo verovanje. Katoliški starši, če torej hočejo dati svojim otrokom versko vzgojo, morajo zanj preskrbeti izven teh javnih šol, za katere pa kot državljani morajo plačevati. Niso torej dvojno breme. Radi posebnih razmer v mnogih krajih Amerike stvar sama po sebi še ne bi bila tako napačna, da je v osnovi krivična.

Zagovorniki brezverske vzgoje in nasprotniki katoličanov hočejo pa to osnovno krivico zaostrevati jo napraviti bolj občutno. Za javne šole hočejo dati na razpolago vedno več sredstev, za javne šole hočejo preskrbeti na račun vseh, torej tudi katoliških davkoplačevalcev, vedno več udobnosti, boljše plačane učne moči, boljše poslopja, boljše učne pripomočke, boljše zdravniško preskrbo, boljše in udobnejše prilike transportiranja otrok v šolo in tako dalje. S časom hočejo ustvariti tako stanje, da bi katoliški starši plačevali tako visoko breme za skupne šolske namene, da bi posebnih stroškov za katoliške šole ne zmogli več, da bi zato morali svoje katoliške šole opustiti. Kjer že tega ne bi dosegli, žele nasprotniki katoliške šole doseči vsaj to, da bi bile javne šole tako očitno boljše preskrbljene z vsem, da bi bile v tem oziru posebno vabljive za starše, ki hočejo dati otrokom dobro izobrazbo. Tak namen ima tudi sedanji zakon, proti kateremu so nastopili škofje in katoliški starši. 300 milijonov naj se da šolam, toda katoliške šole so popolnoma izključene, da bi kaj dobile, da se bo ta denar vzel tudi iz žepov katoliških staršev.

Katoličani niso nikdar nastopali proti javnim šolam kot takim. Tudi sedaj jim to ne pride na misel. Ali sklicujejo se na to, da ameriška ustava pozna načelo enakopravnosti pred zakonom. Načelo enakopravnosti se mora izvesti v vseh zakonih, tudi v zakonih, ki dele denar iz javnih blagajen. Če zakon šoli starše, da vsi enako plačujejo v šolske sklade, morajo biti tudi pri razdelitvi podpora iz teh skladov enako upoštevane vse šole, ki opravljajo po zakonu koristno delo v vzgoji ameriške mladine. Katoličani nočejo dopustiti, da bi bili na šolskem polju državljani druge vrste zato, ker so prepričani, da dobro vzgojo more dati otroku samo katoliška šola, da dobre državljane more vzgajati samo šola, ki skrbi za sistematično oblikovanje značaja po katoliških moralnih in navedenih načelih.

Posebno so katoličani morali nastopiti v sedanjem slučaju, ko je zakonski načrt tako očitno krivičen, da izklju-

čuje da bi se javna sredstva uporabljala celo na tistih področjih, ki nimajo s šolanjem samim nič opraviti kot je vprašanje prevažanja otrok v šole in dajanje zdravstvene pomoči šolobveznim otrokom. Če bi ta zakonski načrt postal zakon, bi to pomenilo, da morajo katoliške družine zato, ker so katoliške, skrbeti ne le za vzgojo svojih otrok same, ampak morajo tudi za splošno zdravstvene potrebe, ki jih obvezno daje javna uprava vsem drugim državljanom, plačevati posebej sami. To bi bilo očitno zapostavljanje, očitno krivično obremenjevanje.

Prepričani smo, da tak zakon ne bo prodril. Ali že to, da je uradno predložen, je za vsakega katoličana resen klic k pozornosti in čuječnosti. Le odločen nastop pri vsaki taki priliki bo ohranil predragoceno svobodo v šolstvu in šolanju otrok ter očuvljal enakopravnost vseh državljanov, na katerem načelu temelji naš ameriški red in notranji mir.

Odpri srce, odpri roke. . .

P. Bernard Ambrožič.

Sitne in neprijetne so tele storije. Zelo želim, da bi jih ne bilo treba pozneje kdaj čitati na nepravilnih mestih. Zato jih objavljam že sedaj, ne bo vsa družina od gladi pomrla. Tedaj se je pa doktor Muželinski postavil na zadnje noge in slovesno izjavil: Ali ste res tako otročji, da me mislite poslati na farme? Mene, ki sem učen profesor in nisem še nikoli prijel za kako kmečko orodje? Saj ne grem tja dol, profesorsko službo mi boste dali, pa je. Ampak oni farmar vas že težko čaka, zakaj ste se pa izdali za farmarja? Zato, ker sem videl, da farmarje najraje jemljemo. Pa sem si mislil, samo da tja pridem, potem se bomo že zmenili. . . Zmenili so se pa tako, da je moraj doktor Muželinski ki vse družino v Arkansas k svojemu sponzorju. Od tam je pa ravno danes prišla ogromna pritožba, da jim je NCWC poslala človeka, ki komaj loči mačka od metelina, pa naj bo farmar. . . Mimogrede sem ujel na uho, da je nekdo v Washingtonu rekel: Če bodo take reči počeli, bomo začeli gojiti begunce kar nazaj v Evropo izvažati. . .

Sponzor Kramar se je oglašal za sprejem begunske družine in dal zapisati, da ima v svoji hiši dosti prostora za vse, ki jih je povabil sem. Prošnjo je šla naprej, po petih mesecih je dobil poročilo, da je ona begunska družina na poti. Stopil je k eni stranki, ki stanuje v njegovi hiši, pa ji je rekel: Moji begunci so na poti, zdaj pa le glejte, da si v enem tednu dobite drugo stanovanje. Ona stranka pa pokonci! Kaj, nas boste ven vrgli radi beguncev? Mi pa vemo, kako govori begunska postava. Noben Amerikanez ne sme radi beguncev izgnati stanovanja! Šli so na oblasti, ki je odločila, da mora Mr. Kramar odpovedati sponzorstvo. V tistem je dospela begunska družina v Boston in zvedela, da nima več sponzorja. To bi še ne bilo tako hudotrudila, da je v enem dnevu našla novega sponzorja. Hudo je pa začela biti, ko se je begunska družina uprla, jokala, tarnala in se rotila, da ne gre nikamor drugam kot v prvemu sponzorju, da je Amerika nepoštena dežela, ki besede ne drži, in polno takega. Tudi ta begunska storija še ni doživela konca. . .

Begunec Gasper Ipsilon je dolgo prosil svojo žlahto v Ameriki, naj mu bo kdo za sponzorja. Odgovora ni dobil o nikoder. Končno mu je neki drug begunec, ki je prišel sem med prvimi, našel sponzorja. Polnega tujca. Gasper je prav tisti prišel sem in se mislil odpeljati iz New Yorka v Montano. Tu v New Yorku ga je pa čakala žlahta in ga sprejela v velikanskim hrupom, ki naj bi pomenil veselje in ginjenost. Tisti hip so ga hoteli odpeljati na svoj dom, ki ni daleč od tu. Vmes je pa posegla oblast NCWC in odločila, da mora Gasper naprej v Montano, kjer ga njegov pravi sponzor že tudi težko pričakuje. Da bi vi videli, kakšne reči je počela ljubezna žlahta! Ko pa je za uradnik od NCWC vprašal, zakaj se poprej ni nihče od njih ponudil za sponzorja, se je enemu zareklo in je bleknil: Nismo bili dobro poučeni in smo mislili, da bo treba plačati prevoz čez morje. Šele zadnje dni smo zvedeli, da plača IRO. . . To je bilo le tudi Gasperju preveč. Obrnil je "žlahti" hrbet in se odpeljal v Montano. . .

Doktor Muželinski je tudi on dan srečno prejel od morje in se z družino ustavil v Bostonu. Njegovi papirji so katoliški, da ima sponzorja na neki farmi v državi Arkansas. Vozni listek je bil pripravljen, hoteli so mu dati nekaj denarja na roke, da med dolgo vožnjo do cilja ne bo vsa družina od gladi pomrla. Tedaj se je pa doktor Muželinski postavil na zadnje noge in slovesno izjavil: Ali ste res tako otročji, da me mislite poslati na farme? Mene, ki sem učen profesor in nisem še nikoli prijel za kako kmečko orodje? Saj ne grem tja dol, profesorsko službo mi boste dali, pa je. Ampak oni farmar vas že težko čaka, zakaj ste se pa izdali za farmarja? Zato, ker sem videl, da farmarje najraje jemljemo. Pa sem si mislil, samo da tja pridem, potem se bomo že zmenili. . . Zmenili so se pa tako, da je moraj doktor Muželinski ki vse družino v Arkansas k svojemu sponzorju. Od tam je pa ravno danes prišla ogromna pritožba, da jim je NCWC poslala človeka, ki komaj loči mačka od metelina, pa naj bo farmar. . . Mimogrede sem ujel na uho, da je nekdo v Washingtonu rekel: Če bodo take reči počeli, bomo začeli gojiti begunce kar nazaj v Evropo izvažati. . .

Begunski oče z veliko družino in deloma že odraslimi otroci je dobil od rojaka pismo, da bi ga rad sprejel, toda za vse ne bo imel dovolj prostora. Dobro, si je mislil begunski oče, saj se lahko nekoliko porazdelimo. In je našel enemu sinu in dvema hčerama sponzorje druge, vendar tudi v Ameriki. Preden so bili vsi tukaj, se je pa sponzorjev oženjeni sin izselil iz hiše in zdaj je dovolj prostora za vse begunske družine. In res so se odločili, da poidejo vsi skupaj k sponzorju, ki so ga najprej izbrali. Odlašali sin je pa dal pisati onemu drugemu sponzorju in ga je lepo prosil, naj mu odpusti,

da ga ne bo, in tako dalje. Enako sta dekleti prosili svoja sponzorja. Toda samo eden od treh je razumel in si dal dopovedovati. Dva sta se pa na bridko pritožila na škofijo, na NCWC in vrh vsega še na DP. Komisijon v Washington. Ne dasta se vleči za nos, zahtevata, da obljubljeni begunca prideta, pa amen. No in — pol Amerike zdaj ne more spati, ker "begunci pošene Amerikance vlečejo za nos". . .

Povdarjam pa: Vse te zgodbe se niso primerile niti slovenskim sponzorjem niti slovenskim beguncem. Pišem za to, da se nam ne bi nikoli zgodile.

Takih in podobnih storij bi lahko napisal še celo vrsto. Dovolj dokaza, da dobičanje beguncev v Ameriko ni sama sladkost. Pa ne gre za to. Za to gre, da Slovenci vemo: V tej reči je dosti velika ODGOVORNOST. Nerodnost se zgodi včasih po krivdi beguncev, drugi po krivdi sponzorjev, tretji, četrti in peti pa po krivdi — nikogar! Toda ko je nerodnost tu, nastane vprašanje, kdo jo bo popravil in kako. In zato sporočam te in take storije slovenski javnosti, ki se zanima za begunce in jim pomaga. Vse tu nevedne storije so se dogodile med drugimi narodi, ne med Slovenci. S tem pa ni rečeno, da se ne bi moglo dogoditi tudi med Slovenci! Saj smo mi prav tako iz človeškega testa kot drugi narodi. Da ne bi kdaj drugi o nas razglašali v svet takih storij, zato sem jih nekaj navedel. Pa jih ne bodo, če bomo pravočasno posvarjeni in stopili na stražo. Naši so šele začeli prihajati in doslej še ni trublov. Bog daj, da bi bilo to svarjenje nepotrebno, toda — ljudje smo. . .

Ponovno nujno priporočam in naročam: Če bo kaj narobe, naj bo prva naloga vas vseh, beguncev in sponzorjev: POTRPETI in na tihem urediti! Ako se to res ne da, ne zakričati takoj na tak način, da morda tujci prej slišijo kot mi sami. Potožite LIGA, potožite slovenskemu "desku" pri NCWC. In potem si dajte tudi kaj povedati. Na prvi mah morda ne bo mogoče pomagati. Včasih je treba nekaj časa, da se zadeva reši. LIGA in "Slovenian Desk" pri NCWC tudi nista brez težav in bridkosti. Toda zavedata se, da sta zato tu, da pomagata, če moreta in kakor moreta. . .

Se besedo tistim, ki so nestrpni. Nov transport je naznanjen v časopisju. Brž ploha pisem na naslov LIGE ali NCWC. Begunec: Zakaj pa jaz še nisem na vrsti, storite kaj zame, pa hitro! Sponzor: Zakaj pa naš še ni na poti, storite vendar kaj zanj, kdaj smo že poslali papirje zanj! — Jaz sem te dni takim pisal: Verjemi, če bi bilo od mene odvisno, bi bili že davno vsi begunci tu, vsaj vsi slovenski. Toda vse, kar more LIGA in kar more slovenski oddelek pri NCWC, je to, da denemo papirje v red in posredujemo, če se kje kaj zatakne. Ako pa takih zapletov ni, moramo prepuščati besedo in odločitev drugim. In to so taki, ki imajo oblast, kakoršna nam ni dana. POTRPLJENJE!

Vsega tega ne pišem z namenom, da bi koga strašil ali celo odbijal. Nasprotno! Rad bi dopovedal vsem, da je skrb za begunce in nove Amerikance veliko delo, ki ga par ljudi nikakor ne zmore, pa naj imajo še tako dobro voljo. Nujno je treba, da nas je pri tem delu veliko, brezpogojno je, da imamo za to delo močno organizacijo. Z drugo besedo: Nihče ne sme stati ob strani in misliti le nase in kvečem se na svojo najbližje. Vsi za enega, eden za vse!

Zato spet in spet nujen poziv: Odklenite se LIGE! Vsi — stari in novi! Oglajšajte se za sponzorstvo! Išete sponzorjev med drugimi. Ko vemo, da so begunci že prišli, ko čitamo, da so nadaljnji na poti, se ne smemo oddahnuti in misliti, da smo takorekoč že opravili svoje delo za begunce. To bi bila velika zmota. Resnica je, da smo prišli šele nekam do sredine svojim delom. Preden bomo pri koncu, bo pa treba še prav krepko v roke pljuniti, zavhati rokave, prijeti za nadaljnje delo, odpri se in še arce in roke in še marsikaj — žrtvovati!

Kako smo v Kanadi ribe lovili

Napisal Joe Menart

(Konec.)

Kot dokazuje slika, je imel tudi pisec tega poročila nekaj sreče na vodi.

Potem smo se odpeljali pa še v North Bay, kjer je lepo mesto. Videli smo mnogo trgovin in stvari so bolj poceni kot v Zed. državah, zlasti živje je ceneje. Obiskali smo tudi Perry Bay, kjer smo videli Indijance. Končno smo se vrnili zopet nazaj na naše mesto. . .

Ko smo se vrnili v svoje taborišče, nisem šel jaz več na vodo. Ne vem, ali mi niso zapuili, da bi me poslali v bližino mokrote. Dali pa so mu ukaz, da bom sekal drva in vodo nosil. Drva sem vlačil nizdol h kolibi, po vodo sem moral pa v dolino in jo potem nosil v hrib. Napravil sem si program in se natančno po njem ravnal. Dopoldne sem nanesel vode. Potem sem se šel gret na sonce, ker se mi je zdelo, da preveč delam. O, ne, nikar ne mislite, da sem pri menjavi tega dela pozabil "enega" spraviti pod streho. Polodne sem šel pa po drva. Tudi pri tej izmenjavi del sem najmanj enega stisnil, ker sem se moral pripraviti za težko delo z drvmi. Ker so bili mrzli večeri, smo dosti drv porabili. Zvečer sem jaz karte igral z obema kuharicama, ribič je bil pa na vodi. Na okno smo mu luč postavili, da je videl kam domov. . .

Ob tej priliki pošiljamo Kozlevčarjem in Leskovčevim v Torontu in vsem drugim rojakom prav lepe pozdrave in kadar bomo šli spet na ribe, se bomo pa spet videli. . .

Joe Menart in ostala družba.

Piknik društva Slovenski dom št. 6 SDZ

Cleveland, O. — Društvo Slovenski dom št. 6 SDZ priredi v nedeljo, 3. julija svoj piknik na znani Kaliopovi farmi na Eddy Rd., Wickliffe, O. Na pikniku bo mnogo vsakovrstne zabave, posebno za otroke bo prijetno presenečenje, zato je članstvu in vsem prijateljem, ki nas bodo obiskali, priporočati, naj zlasti otroke pripeljejo s seboj. Bo dobra godba in imenitna postrežba v vseh ozirih. Oni, ki nimajo svojega avtomobila, naj pokličejo tajnika Mrs. Vesel njen telefon je: IV 0319, ali pa: IV 7554, nakar bo ona vse potrebno ukrenila, da se boste lahko peljali. . .

Torej ne pozabite tega lepega piknika in pridite se povešati v našo družbo. Prijazno so vabljeni tudi gl. odborniki in odbornice naše Zveze. . .

Pozdravi na našem pikniku! 3. julija na našem pikniku! Član društva.

To sta bili pa naši kuharici: Mrs. Agnes Laušin in Mrs. Theresa Menart, ki sta bili ne samo dobri kuharici, ampak tudi spretni na ribolovu. . .

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holecček

Okoli in okoli so stala manjša drevesa in tla so bila na debelo pokrita s suhim iglami. Indijane je začel lomiti spodnje veje dreves, da si je napravil prostora v premeru kakih treh metrov in za moža visoko. Zunanaj je sicer še vedno deževalo, a pod gostim vejevjem sta bila precej na varnem in le redko ju je dosegla drobna kapljica.

Dve najmočnejši veji je Rok spretno upognil, da sta lahko čeznji položila plaet suhih vej. Nato sta nalomila množino zelenih, z mnogimi iglami pokritih vejic in z njimi prepletla suhe veje, da sta si napravila gosto streho. Debelo deblo je tvorilo trdno steno. Nato sta nateknila ob straneh suhih vej v mehka tla in jih spletla v ograjo; eno stran sta pustila odprto. Zdaj sta imela zavetje; ni bilo sicer bogve kako trdno, vendar se jima v njem ni bilo treba bati ne mraza ne vlažne.

Ko sta končala delo, jima je bilo toplo, kajti napela sta bila vse svoje sile. Nato sta nagrabila izpod sosednih dreves veliko množino rjavih jelovih igel in z njimi napolnila svojo uto do polovice. Veselo se reže je zlezel Indijanec v kup, da mu je gledala le še črnolasa glava iz njega; hip nato mu je sledil beli tovarš in se zakopal liki krt v toplo igličevje.

Visoko nad njima je ječal veter svojo pesem v vejevju in dež je bil ob vejice. Dečka pa sta ležala v varnem zavetju širokih vej v suhi in topli postelji.

"Hojka veliko drevo," je menil Rok ter se zadovoljno zarišal malo globlje pod mehke igle, "ima vedno odejo za Indijanca. Tu spati do jutra, morda neha dež, napraviva ogenj. Ako ne, ostaneva tu in počakava. Koža kmau trda, te ne bo nič več zeblo."

"Kaj pa s hrano?" vpraša Vilče.

"Živeža povsod mnogo," odvrne Rok. "Jagode, koreninice, drevesna skorja. Ko poneha dež, zakuriva, naloviva rib, jerebice; si jih izvrstno pripraviva."

"Čuj, Rok," ga prekine Vilče, "ne govori mi o vseh teh dobrih rečeh! Saj sem itak že pošteno lačen. Zdi se mi že cela večnost, odkar sva zadnjič južinala."

"Lačen?" se roga Rok. "Kaj bi počel, ko bi poznali dva, tri, štiri dni ne imel čisto ničesar jesti?"

"Ali se ti je že kdaj tako goščilo?" vpraša Vilče, ki so ga te besede kar pretresle.

"Da," odgovori Rok, "prav pogosto. Včasih poginejo vsi kuni, tedaj nastopijo za volkove, lisice, rise, podlasice in Indijance slabi časi. Indijanci se živje ob posušenih ribah, in če teh zmanjka, jedo pse, usnje s

čevljev, drevesno skorjo — vse, kar pač najdejo."

Medtem se je popolnoma stemnilo, veter se je zaganjal preko pobočja in tulil kot divja zver, mrzel dež je bilal listje.

"Pripoveduj mi vendar še kaj, Rok," reče Vilče, "kajti zebem me in preveč sem lačen, da bi mogel zaspati. Ne govori mi pa o dobrih jedeh in o podobnih svareh. Nocoj bi rad poslušal o ljudeh, ki so od lakote poginili in smrtnili. Mislim, da bi me to za nekaj časa potolažilo."

Rok je pomislil.

"Indijanski otroci vedno zmrzujejo, vedno lačni pozimi," je začel. "Mnogo jih umre. Nekeč, bil sem še dete, bil zelo lačen in dva, tri dni nič jedel. Mati tudi lačna. Dala mi vse, kar je mogla najti. Jaz preslab, da bi hodil, ona preslaba, da bi me nosila, pleme potovalo dalje in naju pustilo v malem vrgvamu poleg zamrznega jezera. Imela je staro sekiro, nož in trnek z vrvice iz ličja, a nič vabe. Kričal sem in neprestano kričal od lakote. Pač majhno dete," je pristavil kot v opravičilo. "Oziral se je okrog, a ni našla vabe. Vzela sekiro in izsekala luknjo v led. Zelo slaba, vsak trenutek morala počivati. Nato sedla k luknji in si izrezala z nožem kos mesa iz noge. Tako dobila vabo. Držala nogo k luknji, da kri kapljala v vodo, in tako privabila ribo. Nateknila kosčke mesa na trnek in ujela veliko ribo. Zrezala ribo in mi dala kosček, zavezala nogo, porabila ostale kose za vabo in ujela dovolj, da je prehranila oba, dokler nisva dohitela naših."

Tem Rokovim besedam je sledil dolg molk.

"Res, prav dobro mater imaš," je izpregovoril nazadnje Vilče. "Ali še živi tam gori na severu?"

"Ne," odgovori kratko Rok. "Zbolela nekega dne, ko nisem bil pri njej. Ko se vrnem, ni rodu nikjer, a mati sama, zapuščena — mrtva. Oče že davno prej umrl. Medved ga raztrgal. Zapustil sem rod in potoval in potoval dolgo časa proti vzhodu, da sem prišel v St. Pavel, kjer živi brat mojega očeta."

Rok se je zopet globoko zamislil in Vilče ga ni maral še nadalje motiti z vprašanji. Tako je počasi minila ura za ura in pravilno dihanje Indijancevo je pričalo, da je zaspal. Bilala se je polnočna ura; noč je bila viharina in v gozdu je bila tema ko v rogu. Dasi sta dečka ležala komač čevljev drug od drugega, vendar Vilče ni mogel spoznati Rokovega obraza niti razločevati debel bližnjih dreves. Hipoma je občutil, kaj meni sveto pismo, ko govori o strahotih velikih teme. Zdaj se je prvič, odkar je bil živ, nahajal v položaju, da si ni mogel pomagati z lučjo; naj bi se bilo v tej temi, ki jo je skušal prodreti z bistrimi očmi, zgodilo karkoli, bi mu ne preostajalo drugega, kakor da čaka jutranje zore. Ni mu bilo prijetno pri sre, ko se je spomnil, da se v temnih, viharinih nočeh plazijo neslišno po gozdu velike zveri ter preže na plen. Nehote ga že začela strašiti misel, da ga lahko v prihodnjem trenutku zagrabijo in raztrgajo krempelj kakšnega nočnega roparja, morda samega krvoločnega jaguarja, ki ga je gospod Dovgan kar tako mimogrede omenil.

Hipoma se zgrozil, lasje se mu naježile in mraz ga izpreletil.

(Dalje prihodnjije)

Dr. sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ

Cleveland, O. — Tem potom sporočam članstvu, da zaradi praznika "Neodvisnosti" (4. Julij) se naša redna seja NE bo vršila v ponedeljek kot običajno. Vršila pa SE BO v sredo 6. julija in sicer v navadnih prostorih to je v šoli Sv. Vida, soba št. 2, ob 8. uri zvečer.

Assesment se bo pobiral ob 6. ure naprej. Nujno se opozarja vse tiste, ki so zaostale z plačevanjem assesmenta, da ga prav za gotovo tedaj poravnajo.

V prvi polovici letošnjega leta smo izgubili 2 naši člani in sicer jih je iztrgala iz naše srede kruta koščena žena "SMRT". Prva je bila Magdalena Merhar, ki je zapustila to solzno dolino meseca januarja in druga pa Jennie Prijatelj, ki je šla pred nami v večnost meseca maja. Obe sta bili dobri in zvesti članice našega društva. Naj uživa večni mir in pokoj. Družinam pa izrekamo naše sožalje.

Svoj 80. rojstni dan pa je 13. junija obhajala naša članica Johana Pelan, ki je bila pred leti aglana in vneta delavka našega društva. Bila je za kratek čas predsednica; — dalj časa pa je bila v nadzornem odboru. Pomagala je tudi pri ustanovitvi društva Sv. Vida. Povsod, kjer je bilo treba, je rada pomagala. Če ji ni bilo katerikrat mogoče dejansko, je pa z nasveti veliko dobrega storila.

Zato pa, sestra Johana Pelan, sprejmite naše najiskrenejše čestitke k častitljivemu 80. letu. Naj vas Bog blagoslovja še naprej in naj vas ohrani še mnogo let v naši sredi, zdravo in zadovoljno.

Več naših sester je tudi na bolniških posteljah. Naj vsem Marija, Zdravje bolnikov — izprosi ljubelega zdravlja, ki je največje bogastvo na svetu.

Končno vas še enkrat opominjam, da bo naša seja za mesec julij — v sredo 6. julija namesto 4. julija in to radi praznika. V sredo pa le na sejo v velikem številu. Aha! — Assesment tudi takrat poravnajte če le mogoče. Da se torej vidimo v sredo 6. julija želi.

Vaša tajnica
Mary Hochevar.

Zdravje—naše bogastvo!

Cleveland, O. — Dokler smo zdravi, ne vemo, kako smo bogati. Le kadar izgubimo zdravje in se nas letava bolezen, pa vemo, kaj je vredno. Tudi meni je Bog naložil težak križ bolezni, saj nisem pri dobrem zdravju že več let. V začetku maja pa me je z vsilo silo prišlo, da sem se morala podati v bolnišnico, kjer sem bila ves maj.

Prav lepo se tem potom zahvaljujem č. g. Junius Slapšaku za številne obiske na domu in v bolnišnici. Prav lepa hvala tudi vsem številnim, ki me velikokrat obiščete na domu; prav posebno hvala pa onim, ki ste me obiskovali v bolnišnici, mi pošiljali tja kartice in cvetlice, da sem skozi cel mesec maj imela lepo okrašen Marijen oltarček. Hvala tudi vsem onim, ki me bodrili in tolažijo v tej dolgi bolezni.

Kar vesela sem, kadar me pridejo prijatelji in prijateljice obiskati in si mislim: Kar mi je Bog naložil to naj se tudi zgodi. Božja volja je, da trpim na zemlji, zato pa naj bo v večnosti prizanešeno. Vsem vam pa želim zdravlje, ker to je naše največje bogastvo.

Josephine Stacie,
8101 Mansfield Ave.

Ob Irideselneid polovanja iz Rusije v

Jugoslavijo

(Jola Grdina)

(Nadaljevanje.)

Zvečer, po pregledovanju du najkaj znamenitosti, sva pa pobrala v ruskem taborišču svoje stvari pa hajdi na kolodvor. Iz gotovih razlogov sva pa sklenila, da si plačava vožnjo z Dunaja do Ljubljane sama. Denar sva še imela, da bi hodila s kakim transportom, nisva hotela; torej plačava vožnjo do Ljubljane sama. Ampak mojemu tovarišu se tisti večer ni nič mudilo. Ko sva prišla mimo neke gostilne, pravi tovariš: Pojdiva malo v gostilno, spijeva en masec vina, pa počakava v gostilni, namesto na kolodvoru. Potem se mu ni pa nič mudilo na kolodvor. Ko ga končno le spravim, sva pa videla cele vrste ljudi, ki so že čakali v vrsti, da dobijo vožni listek.

Na, tu ga imaš! Morala sva v vrsto in čakala, a predno sva prišla na vrsto, je zmanjkalo prostora za tretji razred. Bil je na razpolago še drugi in prvi razred. Ali greva v II. razred? Dražji je. Ko razmišljam, pa naznani: II. razred je razprodan in je samo še I. razred. — Zdaj pa nisva nič pomisljajala in kar takoj kupila vožni listek za I. razred, potem pa hajdi na vlak; seveda v kupe prvega razreda v žametove divane. Bila sva sama, ker menda si ni nihče upal v najino družbo, ko so se pričele uši sprehajati po zelenem žametu.

Ob devetih zvečer je vlak odstopil z dunajskega kolodvora proti Ljubljani in midva sva se vozila, se razume, zelo udobno. Tudi sprevednik, ki je prišel v kupe, ni spraševal ne kod ne kam; pogledal in pre-

šipnil je vozni listek, pa šel naprej. Zjutraj nekako ob 1. uri se pripeljemo v Gradec, — kjer je bilo svoječasno poveljstvo 3. vojnega zbora ali kora. Vlak se v Gradcu ni dolgo mudil, ter je odstopil proti jugoslovanski meji.

Vlak vozi naprej; bližamo se domovini. Ko se ustavi, zaslišim: "Spielfeld — Špilje." Na jugoslovanski meji smo! Skoz okno zagledam jugoslovanske vojake, oblečene v prejšnje avstrijske uniforme, na čepcah in prsih pa pripete slovenske trobojnice.

Ljudje so morali izstopiti v svrhu pregleda potnih listov in prtljage. Midva nisva izstopila, ampak v kupeju čakala. V voz stopi jugoslovanski stražmojster in v slovenskem jeziku pravi: Vaše potne liste prosim.

Brž mu izročiva vsak svojo že pripravljeno listino; ko stražmojster pregleda vrne nazaj: Vse v redu, nakar gre naprej po svojem poslu.

Ko je bilo s pregledovanjem končano, je vlak odpeljal naprej proti Mariboru, kjer je vlak zopet stal nekaj časa. Tu je stopilo v sosednji kupe par jugoslovanskih oficirjev, ki so se živahno razgovarjali v slovensčini; midva pa sva iz gotovih razlogov govorila med seboj v ruščini. Tako niso niti oficirja in ne sprevednik, ki je stopil na vlak, nič vedeli, da sva midva Slovenca.

Vlak je vozil mimo Celja, potem naprej preko Zidanega mostu in vse do Laz se nisva, izdala, da sva Slovenca. V Lazu pa vprašam sprevednika v slovenskem jeziku: kakšen je položaj v Jugoslaviji? Sprevednik je bil, ko je zaslišal, da govorim slovensko, vsa lenaden, napravi: Prosim g. gospoda, ali sta Slovenca? Da, Slovenca sva, vračava se iz Rusije, kjer sva bila v vojnem ujetništvu, mu odgovorim jaz. Ves iz sebe je potem sprevednik stavil razna vprašanja, kako je v Rusiji itd. Vse je hotel zvedeti in je obžaloval, da nisva prej povedala, da sva Slovenca in da se vračava iz Rusije. Vlak je med tem privozil v Začlog, zadnjo postajo pred Ljubljano. Sprevednik je hitel doli, potem pa spet prihitel nazaj, pa spraševal in nama odgovarjal na vprašanja kako je v Jugoslaviji: Vse dobro. Bila sva vesela nad tem kar sva zvedela. Veselje in radost pa je prekipela v sre, ko sva zagledala ljubljanski grad. Pred nama je bila naša bela Ljubljana. Pozdravljena Ljubljana! Kako srečen sem, da te še enkrat vidim!

Ob tem pogledu na Ljubljano, ko sva jo zrla pred seboj prvič po dolgih letih, sva se na platformi vagona odkrila in napravila znamenje sv. križa: Hvala Bogu za ta veliki dan, ko spet pred seboj zrem Ljubljano. Nekaj minut zatem se vlak ustavi in midva na perutih veselja vsa srečna stopiva iz vagona.

Vsa vesela in srečna sva stopila skozi kolodvorske prostore na ulice bele Ljubljane. Šla sva v gostilno "Pri starem Tislerju," da bi se pokrepčala z ružnim vincom, pa nisva dobila nič, ker imela sva avstrijski denar, dasi je bil jugoslovanski prav tak, samo, da je bil žigosan, najin pa ne. Šla sva na banko, da bi zmenjala, je bila pa zaprta. Nato jo ubereva v stolno cerkev sv. Nikolaja, kjer sva se zahvalila Bogu za srečno vrnitev.

(Dalje prihodnjije)

— Povprečen odrasel človek porabi tri do štiri funte hrane na dan.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je 6 sob hiša za 1 družino, na Huntmore Rd. blizu boulevarda. Je v finem stanju, suha klet z toiletom, Iron Fireman stoker, zimska okna in mreže, platnene strehe za okna, trden dovoz; ni treba nobenih popravil zunaj ali znotraj. Zelo prijetna okolica z restrikcijami. Prodaja jo lastnik za \$13,800. Za informacije pokličite IV 5096. (129)

Stanovanje iščejo

Mlad zakonski par brez otrok želi dobiti 2, 3 ali 4 neopremljene sobe v najem. Kdor ima kaj primerne, je proštn, da pokliče EX 8965. —(129)

Hiša za 1 družino

Blizu E. 185. ceste in Lake Shore Blvd., na 18830 Pasnow Ave. je naprodaj velika hiša za 1 družino 6 sob, furnize na plin, fireplace, garaža, barbecue zidan zunaj, lot je 50x175, krasno splaniran. Približno 18 let stara. Pokličite Euclid Shore IV 6076 ali IV 6077. (June 29, Jul. 1.)

2 hiši na 1 lotu

Naprodaj sta 2 hiši na 1 lotu in sicer 1006 ter 1008 E. 63. St. Za ceno in druge podrobnosti pokličite UTah 1-2794. —(129)

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking. All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests. Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINO KRAJČIČ, FOUN

Phone 912675

P.O. Edwardsburg, Mich

V BLAG SPOMIN

pete obletnice smrti našega nikoli pozabljenega in vedno od nas ljubečega nesrečnega brata in nečaka

Corp. Frank Hren-a

ki je v boju nekje v Nemčiji za avobode in ljubezen svoje domovine žrtvoval svoje mlado življenje 29. junija 1944 v najlepših letih.

Kruta vojna, kaj si storila, kako neumiljen je tvoj meč, brata, nečaka si ugrabila, za nedolžno žrtvo izbrala si ga.

Spojiš se v zemlji tuji, nečak in bratec dragi, saj križ nam sveti govori, da vidno se muč zvezdami.

Tvoji žalujoči:

BRAT. SESTRA;

Tvoja žalujoča teta:

MRS. ROZI MALOVAŠIČ.

Cleveland, O., 29. jun. 1949.

(Decorative border with stars and stripes.)

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

Don't find out how you feel until you take your first dose of One-A-Day Vitamin Capsules. Take one capsule every day for 30 days. If you are not feeling better, your doctor will tell you why. One-A-Day Vitamin Capsules are the best way to get your vitamins.

ONE A DAY

VITAMIN CAPSULES

WILLIAMS' PINK PILLS

Pred 20 leti. — Leta 1929 je bilo trimotorno Fordovo letalo zadnjič omenjeno v prevoznih hitrosti. Toda danes pa vozi letala vedno vsak dan od obale do obale, od Los Angelesa do New Yorka v istem času v 11 urah, kot je Fordovo trimotorno letalo potrebovalo za polet iz Clovis, N. M. do Los Angelesa.

Dvajsetletnico modernega zrakoplovstva za osebnih in blagovnih promet se bo praznovalo šrom dežele 8. julija. Za te slavnosti bo poskrbel Trans World Airlines in ostale letalske industrije. Bilo je leta 1929, ko se je pričel letalski transport. Danes, po 20 letih, nam kaže slika veliko modernega letala na newyorškem letališču, ki je pripravljeno, da poleti s potniki v Bombay, kamor bo priletelo v manj kot 48 urah.

Stara mama

(POVEST)

Morijo in grabijo — to je vse njihovo delo. Nekateri hodijo naokoli in kričijo svoje fraze, zaradi videza ali pa ker tako radi slišijo same sebe. Prej ali slej pa se obrnejo proti drugemu; ali pa se obrnejo proti njim njihovi lastni tovariši, ker jim prihaja že slabo od krvi. Kadar je malo bolj mirno, se ljudem spet priplazi v srce zaupanje in vera v Boga. Vprašujejo se, kako vendar jih je mogla popasti tolikšna blaznost, skušajo izbrisati madeže krvi in živeti pametno. Spet gredo delat na polje in se nehaajo sovražiti. Morda so se česa naučili. A ni vselej tako. Vendar pa so vsaj spoznali, kako potrebna je strpnost in vera. Če imajo to dvojje, spet lahko začnejo živeti. Verovati v nekaj onstran groba, verovati, da ima človek nek cilj... to je vse.

Pogledal je gospo in zardel.

"Govorim vam in govorim, kakor da sem na zborovanju," je dejal. "Oprostite, gospa."

"Rada vas poslušam. Povejte še kaj. Torej vaša knjiga kaže—"

"Kaže, da je vsaka vera nekaj dobrega. Kaže, da so vsa verstva tako prepletena med seboj, da jih skoraj ni mogoče razmotati. Kaže, kaj je zares važnega v njihovem skupnem temelju — vera v božji smoter. — Če bi ne bilo teh različnih razdelitev, ki so temelji verstva, bi svet vedno bil velika zmešnjava, kaos. Uniči vere, pa imaš kaos. Krščanstvo je luč na poti zapadnega sveta. Drugi svetovi, druge luči. Če pa kdo trdi, da moremo hoditi naprej brez luči, ali če kdo zapira oči, pa pravi, da luči ni — je največji norec, in njegovo ravnanje največje zlo."

"Da, mislim, da imate prav," mu je pritrdila.

"Jaz nisem veren človek v navadnem besednem pomenu," je pojasnjeval, "pa vendar me vprašuje, da sem na zborovanju," je dejal. "Oprostite, gospa."

Saj hodim v cerkev, a bolj študiram ko molim. Rad razmišljam o duši vernikov in o tem, kaj morda — ali skoraj gotovo človeku koristi, če moli skupaj z drugimi v stavbi s štirimi steni in streho."

Saj navsezadnje le ni preveč težko, da ga izvašiš iz njegovega oklepa. Vesela je bila, ker mu je dala priliko, da se razgovori. Ko pa se ji je zdelo, da ga je že dosti izbežala, je pozvonila za čaj. Res je fanatik, prijeten fanatik.

Kajpada je ta vaša knjiga strašno zanimiva, a prav zato toliko bolj vidim, da ste potrebni razvedrila. Kolikor vem, ples ni bil najbolj posrečena stvar."

"Res ne," se je zasmeljal, "vsaj bojim se, da ne. Toda ko smo zadnjič govorili, kakšnega konjička kdo jaha, sem vam pokazal povedati, da imam poleg ver jaz še enega. Oder."

Gospa Klara se je zasmejala.

"O, vi izredni človek! Kako to mislite: oder?"

"Pišem igre. Napisal sem jih že več, pa se bojim, da niso za nobeno rabo, zato jih nisem še nikomur ponudil. Moje osebe najbrže ne bodo dosti resnične — posebno ženske ne. Vprašujem se — veselilo bi me — če bi jih vi hoteli kdaj prebrati. Ste tako kritični, pa vendar zraven tako prijazni."

"Zelo rada bi jih brala. Prišite mi jih! Cim prej, tem bolje. Ljubim igre in ljubim gledališče, in čeprav moja ocena morda ne bo prida, vam bom svoje misli le povedala. Večkrat sem si že želela, da bi tudi Judy postala igralka. Postava in talenti jo priporočajo. Kajpada pa bi to bilo za njene starše smrt."

Prav to priliko je major izrabil, da pove svojo veliko besedo. Gospa je že vsa čas čutila, kako se nanjo pripravljala.

"Miss Pendleton je edina ženska," je pričel, "kar sem jih kdaj serčal, da mi je vzbudila željo biti bogat — ali vsaj imeti uspeh. Seveda nočem s tem reči, da bi se kaj menila zame, če bi bil tak."

"Zmerom bolj se mi dozdeva, da ste res človeški!" je viknila gospa Klara. "Najprej oder; zdaj pa ste še v Judy zaljubljeni! Zelo sem vesela, major Crosby! Zelo sem vesela. Zdjaj torej le imamo dve izvrstni razvedrili za vas: igre in ljubezen."

Stare oči so se ji hudomušno iskriale.

"Niman pa daru ne za prvo ne za drugo."

"O, le pustite, da o tej reči sodijo drugi! Naj sodi Judy sama." Zdel se je nekam zbežan.

"Morda ni bilo prav, kar sem povedal."

"Zakaj ne? Ne bom vas izdala."

"Če bi imel vsaj malo upanja..."

"Zares je čudno," ga je prekinila, "kako močni in kako šibki hkrati morejo biti moški. Pogledajte za primer mojega sina Erika. Rojen borec. V vojski, v politiki, nobenega kompromisa. V ljubezni pa — v ljubezni pa ima toliko poguma kakor... kakor šolarka. Da bi se bil vsaj naučil svojo ženo vladati! Potreben mu je tečaj, kako se prijemljejo koprije. Prav tega manjka tudi vam, major Crosby."

"Toda jaz si še za hip ne upam misliti, da bi Miss Pendleton — Utihi! Utihi! je, ker je

upal, da mu bo ona pomagala naprej."

"Da bi se Miss Pendleton zanimala za vas?"

"Zanimala... to bi morda še bilo, vsaj nekoliko, ker je do brega srca."

"Major Crosby, naj vam povem, da so ženske samo tedaj prijazne, kadar jih veseli, če so prijazne. Bojim se, da se bo ženska le redko zanimala za človeka, ki jo dolgočasi."

"Pa tudi če bi se — tudi če bi večkrat mislila name, kar se mi skoraj ne zdi verjetno, nimam pa jaz ničesar, kar bi ji nudil."

"Reči hočete, da nimate denarja?"

"To je samo ena stvar, ki mi manjka."

Spet je stal pri ognjišču, kakor da bi mu kaj koristilo, če je malo više. Rad bi gospo prepričal, hkrati pa si je želel, da bi ona prepričala njega.

"Jaz bi vam svetovala samo eno," je dajala gospa Klara. "V vašo korist je, da izrabite priliko. Seveda bodo prišle ovire, priznam, a nikar si ne delajte še večjih. Ne smete sami delati ovir! Pa nikar ne mislite, da vas priganjam. Vem samo to, da vas ima Judy rajši ko mnogo drugih. Glede na vse drugo pa sem v popolni temi. No, kaj je, Dawson?"

Tasty!

SALADS

THE MORE TENDER
MORE DELICIOUS MACARONI

FOR QUICK, APPETIZING SALADS OR HOT DISHES

Bolj mehki, bolj elastni MAKARONI
za nagla, okusna jedila ali solate

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska enijaka tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priidite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

VARNE - KORISTNE - UDOBNE

HRANILNE VLOGE

ZAVAROVANE DO \$5,000

Prinašajo lepe obresti. Prijazna in točna postrežba.

Odprite vlogo še danes!

Vloge pripravljene na ali pred 11. julijem, bodo nosile obresti od 1. julija 1949.

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN COMPANY

HRANILNA INSTITUCIJA

6235 St. Clair Ave.

HE 5670

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

G. WHISKERS

1910

1949

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula naša draga soproga, mati in sestra

Rose Dellft

ROJENA SMOLIC

ki je umrla dne 29. aprila 1949. Pokojna je bila rojena dne 24. avgusta 1910 v Clevelandu, Ohio. Pogreb se je vršil dne 3. maja 1949 iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek in Sinovi na pokopališče Kalvarijo.

Na tem mestu se želimo prav iskreno zahvaliti č. g. Rev. Edward Dickard, ki je opravil vse pogrebne molitve v pogrebem zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi. Za vse to naš iskreni Bog plačaj.

Dalje se iskreno zahvalimo vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ob krsti pokojne ter jo ozaljšali, ko je počivala na mrtvaškem odru.

Enako se iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njene duše.

Dalje naša iskrena zahvala vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile povsem brezplačno ter mnogim omogočili, da so se udeležili pogreba.

Ti pa, predraga sestra, počivaj v miru v zemlji ameriški, v zemlji Tvoje rojstne domovine; naj Ti bo lahka gruda; duši Tvoji pa večni mir, ki Ti ga iz vsega srca želimo. In Bog daj, da se spet enkrat snidemo onkraj groba v srečni večnosti.

Zalujoči ostali:

HOWARD DELLFT, soprog

GAYLE, hči

CECILIJA ZNIDARSIČ, MARY CERČEK, ALOJZIJA PENGAL,

VERA ZAGAR, JOSEPHINE PERME, sestre

JOHN in LOUIS, brata

Cleveland, Ohio, 29. junija 1949.